

[N. Chr. Christensen.]

hvilket standpunkt har det ærede medlem? Jeg mener, at når det ærede medlem efterlyser den højtærede handelsministers standpunkt, må vi også kunne efterlyse det ærede medlems standpunkt. Har det ærede medlem et standpunkt? Ønsker det ærede medlem, at vi skal have kl. 14-lukning eller kl. 16-lukning om lørdagen? Er det ærede medlems eventuelle standpunkt betinget af, at sagen udsættes et år? Altså: Om et år kl. 16, i år kl. 14? Er der et standpunkt?

Det samme spørgsmål tillader jeg mig at stille til den højtærede handelsminister, som synes, at det er sådan et udmærket forslag, der er fremsat. Det er en forlængelse af den nugældende lov. Vil den højtærede handelsminister gå ind for, hvis der kommer en udsættelse på et år, at vi til den tid skal have kl. 16-lukning om lørdagen? Eller vil den højtærede handelsminister ligesom i eftermiddag stadig stå med sit uudgrundelige smil som udtryk for den uudgrundelige politik, regeringen fører?

Weikop: Jeg beklager, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen tog det så unådigt op, da jeg sagde, at han tog landbrugernes parti i denne sag. Det synes jeg ikke der er nogen anledning til; det synes jeg er naturligt og rimeligt. Men jeg tilføjede, at han derved ville komme i modsætningsforhold til spæde røster indenfor venstre, der gerne ville gennemføre weekenden. Hvis det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen ikke kan forstå, hvad jeg sigter til, skal jeg minde om, at en udmærket landstingsmand indenfor venstre — jeg kan godt nævne navnet, det er landstingsmand Moesgaard — ved en lejlighed, da der så vidt jeg husker var radiotransmission, udbragte et leve for weekenden, som gav genlyd over hele landet. Altså er der venstrefolk, der har en anden opfattelse end det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen.

Hvad angår min stilling til lukkeloven og dens bestemmelser, forekommer det mig, at jeg har givet ret tydeligt udtryk derfor. Jeg sagde udtrykkeligt, at det ikke var forståeligt for mig, at den højtærede handelsminister ikke tog nogen stilling til problemet, og jeg ridsede op, hvorfor jeg mente dette. Men jeg skal gerne gentage, hvad jeg sagde; min stilling er ganske klar. Vi må i øjeblikket gennemføre den midlertidige lov, som er foreslået af den højtærede minister, og så håbe og tro på, at forholdene vil klare sig således, at der kan komme en

udjævning mellem forbrugernes og de handlendes standpunkter. Det kan man ikke tage stilling til i dag. Hvis det skulle vise sig, at dette ikke holder stik — javel, så kan man tage spørgsmålet op til en fornyet overvejelse.

Det er rigtigt, at jeg i mit første indlæg sagde, at jeg gerne ville høre den højtærede minister fru Fanny Jensens standpunkt. Det ville være i høj grad af interesse at høre det ved denne sags behandling for derigennem at erfare, om også den højtærede minister fru Fanny Jensen er enig i, at man forlænger den midlertidige lov i et år med lukketid om lørdagen kl. 14.

Også jeg må sige, at da jeg hørte det ærede medlem hr. Gustav Pedersens tale om de næringsdrivende, tænkte jeg ved mig selv, at hvis der sidder handlende herinde, ville de få tårer i øjnene og glæde sig svært over disse smukke ord. Jeg må sige, at jeg er glad over, at det ærede medlem hr. Gustav Pedersen så smukt tager de handlendes parti, og jeg forventer derfor, at det ærede medlem, når der kommer andre sager, hvor de handlendes interesser står på dagsordenen, vil indtage et mindst lige så venligt standpunkt, som han har taget overfor de handlende ved behandlingen af dette lovforslag.

Den højtærede minister for handel, industri og søfart mente, at kl. 14-lukningen i og for sig ikke var et indgreb, som man burde være bange for. Det forekommer mig dog rent umiddelbart, at når der i lovforslaget udtrykkelig står, at den højtærede minister kan dispensere, forsåvidt der er knaphed på varer — det er ikke ordret, men det er det, der er meningen med det —, så ligger der alligevel deri noget ganske ekstraordinært. Bestemmelsen bliver forsåvidt også ganske illusorisk, idet den højtærede minister netop understregede, at man i virkeligheden godt kan lukke sine forretninger, blot det ikke sker kollektivt.

Tholstrup: Til det ærede medlem hr. Gustav Pedersen vil jeg gerne sige, at hvis det er rigtigt, at flertallet ønsker lørdagen fri fremfor nogen anden dag i ugen, og at weekenden går sin sejrsgang, hvad i alverden skal vi så have tvang for på dette område, når det kommer af sig selv, netop som jeg hævdede i mit første indlæg? Skal flertallet imidlertid have glæde af denne halve fridag lørdag eftermiddag, må jo andre arbejde, tog og rutebiler skal køre, restauranter og konditorier må holde åbent, ellers har den første gruppe jo ingen glæde af, at der er weekend, og så må disse medborgere holde fri en anden dag, og det vil de ganske sim-